

FYRI USA

enn alt annað. Eg greiddi henni frá, at vit eru mest globaliseraða landið í verðini. Vit eru helst tað landið, sum hevur mest brúk fyri útlandinum og harvið eisini USA. Næstan alt, sum vit framleiða, verður útflutt. Alt, sum vit brúka, verður innflutt. So vit eru nokk tað landið í verðini, sum hevur mest brúk fyri umheiminum, harvið eisini USA, sigur Jørgen Niclasen.

– Eitt gott samstarv við USA er óluksálaga viktigt. Men tað er ikki minni viktigt at samstarva við Europa og Asia. Vit hava brúk fyri allari verðini fyri at halda fram við okkara menning, sigur hann.

Eingi útlit fyri frihandilsavtalu

Eitt av stóru ynskjunum hjá Jørgen Niclasen er at fáa eina frihandilsavtalu við USA, og

hetta fortaldi hann eisini Carlu Sands týsdagin.

– Eg royndi sjálvandi at føra fram um frihandilsavtalu, men tað eru amerikanarar ikki serliga áhugaðir í.

Í árunum 2008 til 2011 var Jørgen Niclasen uttanríkismálaráðharri, og tá royndi hann eisini at fáa eina frihandilsavtalu í lag við USA.

– Tá var Obama forseti, og ein frihandilsavtala kom ikki upp á tal tá. Tað sær út til, at tað heldur ikki kemur upp á tal við Trump. Men hinvegin virkar tað sum, at tey fegin vilja hava eitt opið handilssamband millum londini. Hetta er ikki mitt málsoki, men eg havi brennandi interessu fyri tí kortini, sigur hann.

Tað eru tó aðrir møguleikar enn ein frihandilsavtala, visir figgjarmálaráðharrin á.

– Tá eg var í USA sum uttan-

ríkisráðharri, varð tað sum eitt alternativ mælt til, at mann gjørdi ein embætisból millum høgtstandandi føroyskar og amerikanskar embætismenn, sum kundu viðgera einstøk mál, sigur hann og tekur eitt dømi um, hvat hesin embætisbólkurin kann brúkast til:

– Um ein ávís vøra ella sending er ein trupulleiki, kann mann viðgera tað. Ein last av laksi kann kanska standa í Boston og fáa trupulleikar, men so snýr tað seg um, at mann fær lyft tað upp á eitt hægri støði millum londini, soleiðis at illstøða ikki fer at standast av tí, sigur Jørgen Niclasen.

– So eg nevndi tann tankan aftur nú fyri Carlu Sands, at mann fekk gjørt eitt samstarvsráð á hægri stigi. Tað tóku tey ið hvussu er við sær. So eg hofi, at okkurt kann spyrjast burturúr

tí. Men tað veit eg ikki. Tað var USA, sum kom við hugskotinum tá, men tað kom ikki víðari, og eg gavst sum landsstýrismaður stutt aftaná.

– Vitjanin broytir einki

Í Sosialinum mikudagin segði Carla Sands, at USA ynskti eitt vinalag við Føroyar, og at vit kunnu líta á USA. Hetta er eisini tankin hjá Jørgen Niclasen.

– Amerikanarar eru okkara vinir. Men handilspolitiskt, har sum vit hava mest brúk fyri teimum, eru teir restriktivar. Tað hevði verið gott, um mann kundi loyst meira upp á tí síðuni, men tað eru tað ikki ordiliga útlit fyri.

Hóast Niclasen og Sands tos-aðu um alt møguligt, so kom einki ítøkiligt burturúr fundinum.

– Vit útvekslaðu bara sjónarmið. Eg vil siga, at har kom einki positivt yvirraskilsi burturúr, sigur Jørgen Niclasen.

– Vitjanin hjá henni broytir einki, annað enn at vit halda samband millum londini, og tað er í sær sjálvum gott. Men sum so einki nýtt. Tey ætla sær ikki inn til okkum at gera nakra ravagu, og vit sleppa heldur ikki inn til tey, sum tað passar okkum. Vit halda samskipti í gongd, sigur hann.